

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 506/2016
02.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за преиспитивање судске одлуке Министарства привреде Републике Србије, против пресуде Управног суда I-3 У 13953/14 од 13.10.2016. године, са АА из ..., као противном странком, кога заступају пуномоћници Драган Лазаревић, Весна Мрдаљ и Марија Максимовић, адвокати из ..., у предмету уписа у регистар заложног права на покретним стварима и правима, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда I-3 У 13953/14 од 13.10.2016. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба противне странке и поништено је решење Министарства привреде Републике Србије број 720-00-00538/14-08 од 12.09.2014. године, којим је одбачена жалба противне странке, као изјављена од неовлашћеног лица, против решења регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар заложног права на покретним стварима и правима ЗЛ бр. 9358/14 од 01.07.2014. године, којим је усвојена регистрациона пријава од 27.06.2014. године у 9:20:28 часова, па је регистровано заложно право на покретним стварима и правима на основу уговора о залози од 30.12.2013. године, заложног повериоца ББ из ... на покретним стварима – теретним возилима, опреми и машинама таксативно наведеним од редног броја 1 до броја 14 диспозитива тог решења, залогодавца ВВ из ..., а ради обезбеђења основног износа обезбеђеног потраживања од 60.000 евра (максимални износ обезбеђеног потраживања 60.000 евра), дан доспелости потраживања је 30.11.2014. године, потраживање које у целости износи 60.000 евра доспева у ратама, и то у 40 недељних рата по 1.500 евра, прва рата доспева дана 01.03.2014. године, последња рата доспева 30.11.2014. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због битне повреде правила поступка, подносилац истиче да је пресуда донета уз повреду одредбе члана 25. став 1. у вези са чланом 2. став 1. тачка 6. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре. Како се у поступку уписа заложног права примењују одредбе Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, као *lex specialis*, то је неприхватљив став Управног суда да је тужилац, који није странка у

поступку, као купац покретних ствари, по закљученим и овереним уговорима од 27.05.2014. године и 04.06.2014. године, овлашћено лице у смислу одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку, те да може да изјави жалбу против првостепеног решења од 01.07.2014. године, којим је одобрен упис заложног права на покретним стварима које је купио по наведеним уговорима. Указује на то, да је одредбом члана 25. став 1. у вези са чланом 2. став 1. тачка 6. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, прописано да против одлука регистратора једино подносилац пријаве може да поднесе жалбу, па је Управни суд погрешно применио одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка није дала одговор на захтев, који је уручен њеном пуномоћнику дана 29.11.2016. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа, јер, применом одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" 30/10), тужилац, као купац покретних ствари, односно, као индиректна странка, има право да учествује у поступку ради заштите својих права и правног интереса, јер је ожалбеним решењем посредно тангирано његово право својине на купљеним стварима.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да се основано наводима захтева указује на то, да су пресудом начињене битне повреде правила поступка, а материјално право је погрешно примењено.

Одредбом члана 4. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре ("Службени гласник РС" 99/11 и 83/14) прописано је да се на питања која се односе на поступак регистрације и евидентирања, а која овим законом нису посебно уређена, примењује закон којим се уређује општи управни поступак.

Одредбом члана 25. истог закона је прописано да против одлуке регистратора подносилац пријаве може да поднесе жалбу министру надлежном за одлучивање о жалби, преко Агенције, у року од 30 дана од дана објављивања одлуке.

Одредбом члана 5. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у Регистар ("Службени гласник РС" 57/03... 99/11) је прописано да упис заложног права у Регистар залог могу да траже поверилац или залогодавац, а ако упис тражи поверилац, потребна је изричита изјава залогодавца да пристаје да поверилац упише заложно право у Регистар залог.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је Управни суд побијану пресуду донео уз битну повреду одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку, као и повреде цитираних законских одредби из Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре и Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у Регистар. Закон о општем управном поступку се у поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре примењује супсидијерно, само на питања која се односе на поступак регистрације и евидентирања која Законом о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, као *lex specialis*, нису посебно уређена, имајући у виду одредбу члана 4. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре. Како је одредбом члана 5. став 1. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у Регистар прописано да упис заложног права у Регистар могу да траже поверилац или залогодавац, а одредбом члана 25. став 1. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре је прописано да једино подносилац пријаве може да поднесе жалбу, неразумљиво је и правно неутемељено, по налажењу Врховног касационог суда, становиште Управног суда о посредно тангираном праву својине на наведеним стварима, као и о тужиоцу као индиректној странци, посебно имајући у виду да Закон о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре не познаје појам индиректне странке. При томе посебно треба имати у виду да је одредбом члана 61. став 3. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у Регистар прописано да упис података у Регистар залог не је доказ о постојању својинских или других права залогодавца на заложеним покретним стварима, нити да је обезбеђено потраживање или залагање пуноважно.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за преиспитивање побијане пресуде основан, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, захтев уважио и побијану пресуду Управног суда укинуо и предмет вратио Управном суду на поновно одлучивање, како би у поновном поступку суд отклонио повреду правила поступка на које му је указано овом пресудом и, након оцене свих доказа, правилно применио материјално право.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 02.03.2017. године, Узп 506/2016

**Записничар,
Весна Мраковић, с.р.**

**Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић